

कस्यचिदानीं यस्याम् आदित्यसंयोगो भवन्नस्तीत्यभि-
सन्ध्या प्राचीव्यवहारः, भूतादिति आदिकर्मणि क्तप्र-
त्ययः तेनाभिसन्धेरनियमात् यदायादित्यसंयोगो नास्ति
रात्रौ सध्याङ्गादौ तत्रापि प्राचीव्यवहारानुगमः सिद्ध-
तीति भावः” उप० ६०। दिगन्तरव्यवहारेऽपीममेव प्रकार-
मतिदिशज्ञाह “तथा दक्षिणा प्रतीची उदिची च” सू०।
“तद्देव दक्षिणदिग्वर्त्तिनगादिना सहादित्यसंयोगाद्भूत-
पूर्वाङ्गविपक्षतो भूताद्वा दक्षिणव्यवहारः एवं प्रतीच्युदि-
च्योरपि व्यवहार उच्येयः। वामत्वदक्षिणत्वे निरुक्ते
एव” उप० ६०। दिगन्तरालव्यवहारेऽपीममेव प्रकार-
मतिदिशज्ञाह “यतेन दिगन्तरालानि व्याख्यातानि” सू०।
“प्राचीदक्षिणयोर्दिशोर्लक्षणसाङ्ख्येयं दक्षिणपूर्वादिगिति
व्यवहारः एवं दक्षिणपश्चिमा पश्चिमोत्तरोत्तरपूर्वैत्युक्तम्
यते चादित्यसंयोगा येन विभुना द्रव्येणोपनीयन्ते सा
दिगिति कणादरहस्ये व्युत्पादितं विस्तरतः” उप० ६०।
अलिपदाने च क्तः। दिक्। दिग्दक्षिणा गन्धर्वं सखेन”।
“प्रसन्नदिक् पांशुविविक्तवानम्” कुमा०। सा चोपाधिभेदात्
दशधा “पूर्वाम्नेयी दक्षिणा च मेकती पश्चिमा तथा।
वायवी चोत्तरैशानी जङ्गा चाधोदिशोदधेति” वराह-
पुराणम्। आशाशब्दे तत्त्वत्वे प्रमाणं प्राच्यादिभेदे उपा-
धिस्वरूपञ्च ८२१४८० दृश्यम्। “यथा दिशा भावति वेधसः
सृष्टा” नैप्र० “परस्परालापमिवामला दिशः” किरा०
भागुरिभते वा टाप् दिशाप्यत्र। दिशागज दिशापाल-
शब्दे दृश्यम् दिशाञ्च यात्राद्युपयोगिसंज्ञाभेदः ज्यो० त०
उक्तो यथा “अङ्गारिणी दिग्गर्वविप्रयुक्ता यस्यां
रविस्तिष्ठति सा प्रदीप्ता। प्रधूमिता यास्यति यां
दिनेजः शेषाः प्रशस्ताः शुभदाय ताः स्युः”। “यत्र
पूर्वादिकाष्टायां उपराश्यादिगोरविः। सा दिगस्तमिता
शेषा शेषास्तमिताः सदादिताः। यात्रा युङ्गं विधादय द्वारं
प्रासादहस्ययोः। न कर्तव्यं शुभं चान्यदस्तागाभिमुखं
नरैः”। “कस्तागायां स्थितं यस्य नाम्नः प्रथममक्षरम्।
त आर्तः सर्वकार्येषु स्रियोदैवहतो नरः” ज्योति० त०
दिक्करशब्दोक्ते २दन्तुते च वैजयन्ती १२दशसंख्यायाम्
४तत्संख्यानिते च। “दिग्भिर्गुणैरुपयमैः शरैर्वै” नील०
ता०। ५ओलाधिषाण्डदेवताभेदे “दिग्वाताकर्मचेतोऽग्नि
ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रः स्युः काः” शारदातिलकम्। कः प्रजापतिः
दिशि भवं दिगांयत्। दिश्य दिग्भवे त्रि०। दिशा निर्ध-
नम् उज्। दैशिक दिक्कृते त्रि० दैशिकपरत्वापरत्वे।

दिश त्रि० दिशति दिश-क। १देशके। २दिशौ पु० “चहरन्ती
गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः” विष्णुसं०।

दिशम् स्त्री दिश-डा० कसुन्। दिशि रमानायः।

दिशागज पु० दिशायां स्थितो गजः। दिग्गजे “नामान्
दिशागजस्तान् दिव्यानापि च भारत!” हरिवं० १४१४०

दिशाचक्षुस् पु० गरुडात्मजभेदे। “वातवेगो दिशाचक्षु-
निभिषोऽनिभिषस्ता” भा० उ० १०० गरुडपुत्रोक्तौ।

दिशापाल पु० दिशां पालयति पालि-अण् उप० २०। २२द्रादौ
१दिक्पाले शत्रुहानियोजिते वैराजादिप्रजापतिपुत्रे दिशां
पालकभेदे च। दिग्भेदेन तेषां नियोजनकथा हरिवं० ४
अ० यथा “एवं विभक्त्य राज्यानि क्रमेण स पितामहः।
दिशापालानथ ततः स्थापयामास भारत !। पूर्वस्यां दिशि
पुत्रान् वैराजस्य प्रजापतेः। दिशापालं सुधन्वानं
राजानं सोऽभ्यषेचयेत्। दक्षिणस्यां महात्मानं कर्दमस्य
प्रजापतेः। पुत्रं शङ्खपदं नाम राजानं सोऽभ्यषेचयेत्।
पश्चिमायां दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम्। केतुमन्तं
महात्मानं राजानं सोऽभ्यषेचयेत्। तथा हिरण्य-
रोमायं पर्जन्यस्य प्रजापतेः। उदीच्यां दिशि दुर्धर्षं
राजानं सोऽभ्यषेचयेत्। तैरियं पृथिवी सर्वां समदीपा
सपत्तना। यथाप्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते”।

दिशोदण्ड पु० दिशमनादृत्य दण्डः खलुक् स०। दिशो-
ऽनादरेण दण्डे सि० को०।

दिश्य त्रि० दिशि भवः दिगां यत्। दिशि भवे। “ये
सर्पाः पार्थिवा च आन्तरिक्षा ये दिव्या ये दिक्षास्तेभ्य
रमं बलिमर्हार्पम्” आश्व० ४८० २।१।६।

दिष्टि त्रि० दिश-कर्मणि क्त। १उपदिष्टे २कथिते। संज्ञायं
कर्त्तरि क्त। १भाग्ये न० अमरः। “न दिष्टमिष्टं कुरुते
न तिष्ठति तु पौरुषे” विष्णुपु०। ४काले पु० अमरः।
५वैवस्वतमनोः पुत्रभेदे। “नरिष्टप्रत्नोऽयं नामागः सप्तपौ
दिष्ट उच्यते” भाग० ८।१।१२ वैवस्वतमनुपुत्रकथने।
६दारुहरिद्रायां शङ्खमाला

दिष्टान्त पु० इत०। १भाग्यसमाप्तौ तदुपलक्षिते २मरणे च।

“ततो दिष्टान्तमापन्नः सर्वेषां दुःखमावहन्” भा० आ०
४६०। “दिष्टान्तमाप्सति भवानपि पुत्रलोकात्” मधुः

दिष्टि स्त्री दिश-भावे क्तृ सञ्ज्ञायां कर्त्तरि क्तित्वात्।
१हर्षे २परिभाषे च मेदि०। ३कचने उपदेशे
४उत्सवे “तथाचास्य दिष्टिर्हृदिभिव युथाय” काद०।
५भाग्ये च “राजकुले दिष्टिर्हृदिमस्य मीमहानभूत” काद०।